

Almanya 7. Kadın Kurultayı

Perspektif Taslak Yazısı

Kadına Şiddet Sürüyor..! İsyanımız Büyüyor..!
SUSMUYORUZ..! ÖRGÜTLENİYORUZ..!

27 Şubat 2016 – Cumartesi

Başlama Saati 11:00

Saalbau Griesheim

Schwarzerlenweg 57 – 65933

Frankfurt/Main

KADINA ŞİDDET SÜRÜYOR..! İSYANIMIZ BÜYÜYOR..! SUSMUYORUZ..! ÖRGÜTLENİYORUZ..!

Kadının özgürlüğü,sınıfsal-ulusal-tarihsel kökenlerinden soyutlanmadan ele alınması gerektiği kadar,kadın hareketi ya da örgütlerinin de ilkeli,güçlü,kollektivize olmuş bir duruşunu gerekli kılar.

Kadının ezilmesi,sınıflı toplumların başlaması,özel mülkiyetin ortaya çıkması ve kadının ilk mülk olmasıyla başlamıştır.Dolayısıyla,sondan söyleyeceğimizi başta söyleyecek olursak,bu sınıflı toplumu değiştirmek için de,her türlü hak ve özgürlük mücadelesinin içinde var olmak zorundayız.Mücadele içinde kendimizi var etmenin araçları olan örgütlenmelerde de yer almalı ama kendimize, sorunlarımıza, cinsiyetimize dair örgütlenmelerimizi daha çok ezilen kadının kendini bulduğu, ifade edebildiği,kadın kitle örgütü haline getirebilmeliyiz.

Toplumsal devinim ve dönüşümlere bakıldığında,üretim ilişkileri her dönem değişmiş olsa da,kadınlar var olan ERK içinde,erkek egem sistem tarafından yarattığı geleneksel ölçülere sığdırılmış durumdadır.Ve o değerler ki,ERK'eğin yarattığı,tarihimizi dahi kendisinin,bize rağmen,bizim için ve kendi istediği gibi yazdığı tarih olarak yüzyıllarca 'normal toplumsal modeller' olarak göstermiş,gösterilen bu modeller biz kadınlar tarafından da kabul görmüştür.Kadının var olan yetenekleri, emekleri, bilinci, kültürel, sosyal, cinsel vb...yönlere köreltilmiş,sorgulama bilincinin yok edildiği, en ufak bir hak arayışında sistematik kırımlara uğratıldığı göz önünde bulundurulduğunda, toplumda hak ve özgürlükleriyle var olmasının ötesinde, kadının dilini, rengini, bilincini kuşanıp,ezilen kadınlara aktarması da her daim zor olmuştur... Ama kadınlar hiç bir toplumsal değişim,dönüşüm ve alt-üst oluşlarda yılmamış, susmamış, korkmamış, en fazla bedel ödeyenler olarak da, kadının hak ve özgürlükleri mücadelesinde 'Ben de varım..!' deme cesaretini,isyasını,öfkesini örgütlü güce çevirmesini de bilmişlerdir.

Kapitalist-emperyalist sistem, bugün de var gücüyle kadına saldırmakta, kendini kadın üzerinden var etmeyi sürdürmektedir. Sokakta, evde, zindanda, eylemde, barikatların arkasında, dağlarda, mücadelenin olduğu her alanda ilk hedefine koyduğu biz kadınlarız. Çünkü sistem biliyor ki, kadın kendini tanıır,hak ve özgürlüklerinin farkına varır,bilincini, kendine olan özgüvenini kuşanır ve hele de örgütlü bir güç haline gelirse, toplumsal devinim ve dönüşümler o kadar hızlı olur, o toplumun bilinç düzeyi de o kadar gelişir. Kültürünü, dilini, inancını, tarihini kadın taşır kuşaktan kuşağa, sahiplenici, taşıyıcı, üreticidir. Yapıcı, barışçıl, inançlıdır. Toplumun tüm güzelliklerinde en fazla emeği olan kadındır. Ama toplumsal gelir dağılımında en az pay sahibi olan, emeği görünmez kılınandır. Dolayısıyla kadının mücadele içinde öncü, özne ve önder olması, hakim sınıfların işine gelmez. Tacizle-tecavüzle tarumar ederek, kadını her türlü şiddet araçlarıyla etkisizleştirmeye, kimiksizleştirmeye, bedenine de yabancılaştırmaya çalışır. Bir minibüste, sokakta, evde, gözaltında, bir akşam vakti ya da geceleyin hayatlarımız karartılmak istenir.' Anasın, eşsin, kızsın, namussun' denilerek, erkeğin gölgesinde ve onun eklentisi olması istenir. Kendisine has bir kimliği olmasına ne izin verilir ne de tahammülleri vardır buna.

Özellikle geldiğimiz ülkedeki son gelişmelere dahi baktığımızda, gerici-yobaz, kadın düşmanı da olan faşizmin ilk hedefine kadının nasıl oturtulduğunu açıkça görebilmekteyiz. Yaşatılanlar, verilen demeçler, çıkartılan fetvalar; kadına, kadın bedenine yapılan cinsiyetçi saldırılardır. Her gün daha da dozajı arttırılmaktadır. Ekin Wan'ın katledildikten sonra teşhir edilen çıplak bedeni, kadına saldırıların daha da arttırılacağına yönelik bir uyarıydı aslında ve öyle de oldu denilebilir.

ERK'ek egemen sistematiğini kalıcılaştırmak, kadını hapsetmeye çalışarak, dar alanlarda kendi yoz-yobaz-gerici zihniyetini, Türk-İslam senteziyle harmanlanmış faşist ideolojisiyle korkutup sindirmek, emeğine, kimliğine, bedenine yabancılaştırmaya çalışmak, bunu toplumun tüm hücrelerine şıngılamak hedef haline getirilmiştir. Faşizmin ilkelerinden olan 'Cinsiyet ayrımcılığını körüklemek ve yerleştirmek', kız çocuklarına kadar kirli dillerini ve

ellerini uzatarak tecavüzü, pedofiliyi kabul görür bir toplum yaratmak bu sistemin diğer bir pislığıdır. Hitler'in 3K formülüne denk düşer şekilde, 'Kinder, Küche, Kirche' misali kadınlar kategorize edilmeye, kadının bu hiyerarşiye uygun hareket etmesi dayatılır duruma gelmiştir adeta. Kadını sersemleten, körelten, dış dünyayla, sosyalliteyle ilişkisini koparan, erkeğin eklentisi ve gölgesinde erkeğin hakimiyeti ve hükmü doğrultusunda köle olmayı dayatmaktadır kadına. İtaatkar, iyi bir anne, iyi bir 'karı', 'namuslu' bir kadın. Din, devlet, aile şeytan üçgeninde kadınlar ömür törpülemelidir.

Kapitalist düzenek tüm bunları gerekli ve zorunlu kılıyor, ve bizdeki yansıması da din ögesi daha öne çıkartılarak yapılıyor. Yıllardır '%99'u müslüman olan ülke' yalanlarıyla kafalara İslam'ı şırınga eden mentalite bugün islamın şartlarına uygun yaşamı her kesime dayatarak, korku imparatorluğunu ayakta tutmaya çalışıyor. En büyük hedef kitlesi ise kadınlar ve çocuklar olmaktadır.

Suruç'tan bu yana o kadar çok insanın kanını döktüler ki, ezici çoğunluğu çocuklar, gençler, kadınlar, bebeler oldu. Özellikle kadını hedef alıyorlar... Çünkü kadından korkuyorlar. Tüm toplumsal değişim-dönüşüm ve devinimlere baktığımızda kadın, iyiden, güzelden, barıştan yana olmuştur. Ama tarihin taşıyıcısı olduğundan dolayı, kadın inkar ve asimile edilirse, ait olduğu toplum/ulus da asimile ve inkar edilmiş olacaktır. Ve ondandır ki, Pontuslu, Helen, Rum, Laz, Ermeni, Kürt kırımlarında kadına daha bir asimilasyoncu yaklaşılmış, kara kefenli Ermeni kadınlar Dersim'in yitik kızları kalmış tarihimize anılan. Dolayısıyla, *'6 yaşındaki çocukla evlenilir, ananın dizinden tahrik olunur, erkek cinselliğini yaşayamayacak durumda ise kızkardeş, yenge, teyze, en yakın kadınlarla birlikte olabilir, babanın kızına şehvet duyması nikahı düşürmez...'* gibi iğrençliklerin fetvasını vermek, toplumsal 'hoş görüyü' geliştirmeye yönelik tetiklemeler boşuna yapılmıyor. Ve şaşırtıcı da değil aslında. 2004'te sözde 'yasak' altına alınan ensest bugün fetvalarla islami kurallara göre topluma 'devam edin' mesajı verilerek, kanayan yarayı daha da kanartmaya çalışıyorlar, pedofiliyi doğal yollardan yasal hale getiriyorlar.

Dolayısıyla son süreçlerde yaşananlara insanların, hele de dinin ahyon olduğunu savunanların neden şaşırıldığını anlamak zor. Oysa gerek ülkemizde ve gerekse de şeriatın hüküm sürdüğü ülkelerde, özellikle kadının yaşadıkları tam da islamın özüne uygun yapılmaktadır. IŞİD barbarları daha da ileri düzeye bunu taşıyarak islamın ilk yayılmacı süreçlerindeki gibi vahşileşerek, islamın özüne uygun davranmaktadırlar. IŞİD İslam'ın gerçek yüzüdür aslında. Gerisi teferruattır. Ama o gerçek yüz hiç ummadığı bir şekilde yeryüzünün örgütlü JİN'leri tarafından alt üst edilsede ve o özgürlük JİN'leri, onları çok özlemine duydukları cennete göndermesini de bildi. Bu yüzden Rojava aynı zaman da, kadının din, devlet, aile şeytan üçgenine karşı nasıl özne, öncü ve önder olduğunu da bir kez daha hatırlattı tüm insanlığa ve ama düşmana da. Onun içindir ki faşizm özellikle de Cizre'de, Silopi'de, Nusaybin'de, Sur'da, Hakkari'de, Yüksekova'da, Amed'te ve bir çok Kürt yerleşim yerlerinde katliamlarına devam ediyor. Bırakalım yaşam hakkını, katledilen insanların defnedilme hakları dahi gasp ediliyor. Evlerin içine düşen bombalar çocukları, kadınları imha ediyor, bodrumlara saklananlara havan toplarıyla saldırılıyor, yaralılar kan kaybından hayatlarını kaybediyor, insanlar bir de susuzluktan ölüyorlar.

İnsanlık katlediliyor ama en çok da kadın katlediliyor. Bedeni tarumar ediliyor. 21.yüzyılda ve tüm dünyanın gözü önünde, çok demokrasi havarisi kesilen başta Almanya olmak üzere tüm kapitalist ülkeler üç maymunları oynuyor. Merkel mültecilere yardım adı altında T.C. faşizmine para aktarıırken, bu paraların kurşun, toma, panzer, havan topu olup, başta Kürt ulusuna mensup halklar olmak üzere, toplumun muhalif kesimlerine yönelik saldırılarda can alan devlet silahı olacağını biliyordu. Ve öyle olmasını istediği için de yaptı bu yardımı.

Aynı Merkel'li Almanya, buraya gelen mültecilere insan muamelesi dahi yapmıyor. Savaşların, açlığın, sürgünlerin baş sorumlularından olan Almanya, bu sorunu çözme,

mülteciliğin bir hak olduğunu kabul etme bir yana, son süreçlerde mülteciler üzerinden zaten var olan ırkçılığı daha da körüklemektedir. İşine yarayan ve değişik alanlarda kullanacağı kalifiye iş gücü olabilecekleri seçip, gerisini geldikleri ülkeye gönderecek yasayı yakında yürürlüğe sokacak olan Almanya insanlık suçu işlemekte, umut arayışları içinde onca zorluklardan sonra Akdeniz'in sularında boğulmadan buralara gelebilmiş olan çocukların, 18 yaş altı gencecik insanların, kadınların insani haklarını gasp etmektedir. Aylan çocukların boğulmasının baş sorumlularındandır da. Ama aynı zaman da onca kadının tecavüzünün de sorumlusudur. Hiç bir güvenliğin alınmadığı, insani yaşam standartlarının olmadığı mülteci yurtlarına sevk edilen kadınlar ve kız çocukları buralarda sistematik tecavüzlere uğramakta, devlet hiç bir müdahale ve girişimde bulunmadığı gibi tecavüz vakaları her geçen gün daha da artış göstermektedir. Kadınların toplu ve tecavüz riskine karşı birlikte yattıkları ve tuvalete dahi topluca gitmek zorunda bırakıldıkları bu yaşam dayatmasına karşı da, önümüzdeki süreçte kadın örgütü olarak daha sorumlu ve daha duyarlı, sahiplenici, Almanya'nın mülteci politikasını teşhir edici olmalıyız. Yılbaşında, Almanya'nın büyük şehirlerinde, tren garlarında, kadınlara yönelik gerçekleştirilen toplu cinsel saldırılar da mültecilere mal edilmeye çalışılarak, mülteciler hedef tahtası haline getirilmeye çalışıldı. Amaç ırkçılığı körüklemek gerici, faşist örgütlenmelerin hareket ve saldırı sahalarını açmaktır. Mültecilerde de mutlaka kadına yönelik cinsel şiddeti uygulayanlar vardır, olacaktır da. Ancak toplumun her kesiminde yaşanan bu sorunu mültecilerle, dolayısıyla sadece göçmenlerle sınırlamak ırkçılıktan başka bir şey değildir. '*Benim ülkem insanı bunu yapmaz, çünkü biz üstün kültüre ait bir toplumuz...*' anlamına da gelmektedir bu yaklaşım.

İşine geldiğinde demokrasi havarisi kesilen, yeri geldiğinde timsah gözyaşları döken Alman devleti, kendine karşı bir güç ve muhalefet cephesinde tehlike olduklarını hissettiklerine de gerçek yüzünü göstermesini bilmektedir. Tutuklanan 10 arkadaşımız bunun somut ifadesidir. İçinde örgütlenme komitemiz üyesi Banu arkadaşımızın da olduğu yoldaşlarımız gerici, ırkçı ve ama aynı zamanda demokratik, ilerici, devrimci, sosyalist kişi ve kurumların politika ve siyasetle uğraşmasının önüne setler çekmek için çıkartılan 129a/b bentleri nedeniyle tutuklanmış durumdadır. Bir yıla yakındır ve hala mahkemeye dahi çıkarılmadan keyfi muameleye maruz bırakılan, izolasyon şartlarında yaşamaya mahkum edilen arkadaşlarımız '*burjuva demokrasisi iyidir*' diyenlere küpe olmalıdır. O Alman Devleti ki, Bismarck sürecinde çıkartılan bu yasayı 70'li yıllarda RAF militanları şahşında da uygulamış ve hatta katlettikleri Ulrike Meinhof için utanmazca '*İntihar etti...*' yalanıyla kamufle etmişti. Bugün daha bir modernize edilerek ve 11 Eylül'de ikiz kulelere yapılan saldırılar da bahane edilerek, yeniden ve özellikle de politik göçmen kişi ve kuruluşlara yönelik düzenleme gereği duymuştur. Devletin iyisinin olamayacağını tarihin bir çok kesitinden biliyoruz. Ve bu bugünde devam ettirilmektedir. Ancak bizler başta Banu arkadaşımız olmak üzere tüm yoldaşlarımızın bir an önce demir parmaklıklar ardından, aramıza dönmeleri için bu devletin tüm yaptırımlarına inat, dışarıdan içeriye köprü olmaya, hakkımızı sokaklarda aramaya devam edeceğiz. Örgütlü mücadelenin bir yönü de, muhalif olduğunda bedel ödemek zorunda kalmaktır da. Örgütlü kadın olmak bu bedeli daha da ağır yaşamayı gerektiriyor bir çok durumda. Sistem kadın olduğun için de daha bir özel muamele yapıyor, bedeninin üzerinden de seni yıpratmaya, onursuzlaştırmaya, teslim almaya çalışıyor. Cinsel taciz-tecavüz de bunun bir parçası olarak yaşatılıyor politik kadınlara.

Bunun için ve her şeye rağmen bizler, sistemin bize biçtiği tüm cinsiyetçi kadınlık rollerine karşı yeni kadınlar olmasını başarmak zorundayız. Yeni kadınlar aynı zaman da yeni insan tipinin yaratılmasının özneleri olacaktır. Dolayısıyla sınıf savaşımının da öznesi, önderi olmak zorundayız. Üretiyorsak, ürettiklerimize sahip çıkmasını da bileceğiz. Sürekli yönetilmeye alıştırmışlar olarak, '*Mutfak yönetmesini biliyorsak, devleti yönetmesini de öğrenmeliyiz.*' doğrusuyla yol almalıyız. Daha çok Rojava'lara ihtiyacı var bu savaşımımızın. Daha çok yeni kadınlara ihtiyacı var örgütümüzün. Bizler yeni kadınlar olarak çoğaldıkça, meşalelerini bizlere devreden kadın önderlerimizin mücadelesi daha bir harlanacak, onlara verilmiş olan sözümüzü, çoğaldıkça-örgütlendikçe yerine getirmiş olacağız. Yeni Kadın

olmak önderleşmeyi gerekli kılar. Kadınların önderleşmesi kadın hak ve özgürlüklerinin sahiplenilmesi ve kazanılmasının güçlenmesidir de.

Peki nasıl önderleşeceğiz, hangi yöntem ve araçları kullanarak daha güçlü bir kadın kitle örgütü yaratacağız?

Ezen-ezilen karşıtları, özel mülkiyetin belirginleşmesine, sınıfların ortaya çıkmasına paralel olarak, hep bir mücadele içinde olmuşlardır dedik. Ve bu mücadelede değişik momentlere, önemli tarihi gelişmelere de neden olmuş, tanıklık etmiştir, alt-üst oluşları beraberinde getirmiştir. Bir dönemler 'Ana Tanrıça' diye tapılan, değer verilen, toplumun öznesi ve önderi olan kadın da, bu tarihi devrim ve dönüşümler içinde erkek tarafından ilk mülkleştirilen olmuştur. İnsanın insan tarafından baskı ve sömürü altına alınmasını ilk yaşayan canlı olarak da kadın, tarihteki yerini almıştır. Bu yüzden, sınıf mücadelesinin tarihi, aynı zaman da, kadının hak ve özgürlüklerinin elinden alınmasına karşı verdiği mücadelenin en yakıcı ve en özgün alanı olmuştur, olmaya da devam etmektedir.

Her oluşum, her kimlik ya da örgütlenme ancak sahipleri tarafından sahiplenilebilir ve tek yöne kanallene edilebilir. Geçmişten bu yana, erkek egemen sistemin hükmü altında ve yönetiminde olan kadın, kendi politika araçlarından uzaklaştırılmış, siyaset sadece erkeğe mahsus bir alan olarak kabul gösterilmiştir. Kadının tarihi kadına rağmen, kadın için ve ama erkeğin istediği şekilde yazılmış ve aktarılmış, yüzyıllarca bu aktarımlar, 'Tarihimiz' diye kafalarımıza-zihinlerimize monte edilmiştir adeta. Bunun aşılması hiç de kolay olmamış, kadınların kendilerinin belirledikleri mücadele yöntemleri, ürettikleri söylemleri, bedel ödeyerek ortaklaştıkları-biriktirdikleri deneyimleri, çözüme yönelik hedeflerini devrimci yöntemlerle netleştirerek yol almaya çalışmışlardır. Bunda önemli başarılar da elde edilmiştir.

Sekiz(8) saat çalışma hakkı, eşten bağımsız çalışma izni, seçme-seçilme hakkı, vatandaşlık hakkı, miras hakkı, yüksek eğitim görme, kültür-sanat-edebiyat alanında kendini kabul ettirme.. vb gibi bugün bizlerin kullandığı haklar, kadınların mücadeleleri ve bedelleri sonucunda bize bıraktıkları haklardır. Dolayısıyla tüm bu kazanımlar, kadınların sadece bireysel veya özne değil, aynı zaman da kolektif bir toplumsal varlık olarak kadın bilincini oluşturmada da önemli dönemeçler olmuştur.

Bu anlamda dünden bu güne yol aldığımızda şu tespiti yapmak yanlış olmayacaktır: Kadınların, kadın örgütlerinin doğru yol alabilmeleri için sorunlarını doğru tespit etme, taleplerini ihtiyaca ve aciliyete göre sıralama, neden-sonuç ilişkisini iyi kurma zorunluluğu vardır. Ve bunu yaparken de, kendi özgün, özgül ve bağımsız kimliklerinin üzerinde cinsiyet baskısına yer vermeden, karşı durarak yapmalıdır. Bu da sadece kadınların sesinin, renginin, dilinin hakim olduğu, kadın bakış açısının ataerkinin tüm dinamiklerine vurma cesaretini kuşanmış kadınlardan oluşan bir kadın örgütlenmesi içinde olur. Çünkü bilinen bir doğru vardır ki o da; 'Her sorun, sahibi yani yaşayanı tarafından doğru tespit edilir...'. Daha sonra bunlar özgürce/kollektive edilerek ortaya konulur, tartışılır, anlaşılır, kavranır ve pratikte yansısını bulur. Sorunlar netleştikçe, ortak akıl çözümleyici, yönlendirici olmaya başladıkça pratikleşir, ortak sorunların ortak çözümleri kolaylaşır ve hedefe ulaşmada yol almaya başlar.

Hangi toplumsal statüye sahip olursak olalım, kadın olmalarından dolayı, kapitalist toplumun düzeneklerinden kaynaklı devlet, aile ve din gibi daraltıcı, kendini sarmalayan cenderelerden ötürü sorunları ortaktır. Ezilen sınıfa mensup olmanın da getirdiği tüm dezavantajlar, sorunları yaşayan kadının yönlendirilmesi, farkındalığının artırılması, örgütlenmesi kadın örgütlerinin sorumluluğunda olan bir olgudur da. Kendi mücadele tarihini de yazmaya başlayan kadın, örgütlülüğünü güçlendirdikçe, söyleyeceği sözler de çoğalacak, haykırdıkça, örgütlendikçe de güçlenecek, güçlendikçe hak ve özgürlüklerini kazanmasını da bilecektir. Ve unutulmamalı ki; kadın bilinci özgürleşmedikçe, toplumsal

cinsiyet rolleri, cinsiyetçi bakış açısı da değişmeyecek, yeni insan tipinin yaratılması sürekli ertelenecektir. Ataerkil sistematik içinde, içimizde, ortak örgütlenmelerde sadece eşit hak talebi temelinde değil, toplumsal gerici, feodal, burjuva değer yargılarını reddeden duruşla, tarihimizi ve kadın dilini, bilincini rehin alan erkek egemen zihniyete de bayrak açmak zorunludur. Erkeği iktidar olarak gören, kabul eden, kadını ya erkeğin karşıtı veya eklentisi-gölgesi olarak dayatan, dünyanın erkek ekseninde döndüğünü her fırsatta kadına enjekte eden ERK dile ve duruşa karşı çıkmak, erkek egemen söylem ve anlayışlara sadece söylemde değil uygulamada da karşı durmak kadın örgütümüzün de kırmızı çizgileri olmak zorundadır. Bu yüzden şu doğrunun altını bir kez daha çizmek ve hatırlamakta fayda var. "Her örgütlenme, bir ihtiyaçtan doğar..". Ve o ihtiyacın gereklerini yerine getirmek için siyasi-politik-ideolojik donanımını, hattını, hedef ve amaçlarını belirleyerek yoluna devam eder. Siyasi hedeflerini politik araç ve yöntemleriyle zenginleştirerek hedefine kilitlenir. Bunları yaparken örgütlü yapılanmadaki kolektivite, ortak akı hareketi geçirme, kadından kadına perspektifi, 'politik çalışma tüm çalışmaların can damarıdır...' ilkesi, pratiğin teoriyle birlikte harmanlanması gibi belli başlı kriterler de bu yol alışta rehberlik eder.

Her kurumun, örgütün kendisine rehber edindiği siyasi ve politik bir hat olduğu gibi, bunu sosyal pratiğe yansıtacak, kitle çalışmasında kolektive edecek örgütsel dinamiğe de önem verilmek zorunda. Bizler açısından bu örgütsel dinamiği ele aldığımızda görülecektir ki; 25 yıllık bir mücadele tarihimiz olmasına rağmen hala istenilen duruma gelemediğimizi görebilmekteyiz. Önemli kazanım ve tecrübelerimiz, yarattığımız güzel değerler, sosyal pratikteki devrimci duruşumuz, sisteme karşı muhalif kimliğimiz önemli değerlerimiz olurken ve devam ettirilirken, örgütlülüğümüzü sağlam temellere oturtma, sürekliliğini sağlama, kadın aktivistler yetiştirme, kitle çalışmalarında, siyaset ve politikada, ortak örgütlenmelerde kadın bilinci ve sesini temsil edebilecek donanımlı kadın arkadaşlarımızın yetiştirilmesi noktasında hala sıkıntılar yaşamaktayız.

Gerek kadın sorunsalına yaklaşımımızdaki hala var olan sığlık, yanlış bakış açıları, gerek kadının hak ve özgürlükleri mücadelesinde önemli bir var oluş nedeni olan siyasi donanım, konuya-alana hakim olamama, gerek örgütsel yaşama uzak duruş ve bir çok sorun yaşanmasına rağmen çözümlenmesi noktasında kadının sahipleniciliği ve inatçılığının olmaması, '*Benim kadın sorunum yok..*' diyen ve ancak kadının toplumsal gerçekliğinden öte kadın olduğunun bilincinde ve farkında olmamak; ayrı kadın örgütlenmesinin cinsiyetçi, cinsleri bölen anlayış olarak gören ama cinsel baskı kısılcığında özel bir despotluk yaşayan kadın gerçekliğini göremeyen anlayışlar vb. çoğaltabileceğimiz bir çok etmen, çalışmalarımızda ön açıcı olmaktan ziyade, tıkayıcı ya da statükoyu koruyucu durumda kalmamıza neden olabilmektedir. Uzun yıllar ülke bağlamında kurultayımızı gerçekleştirip, örgütlülüğümüzü merkezden yerellere işletemememizin eksikliğini de kattığımızda, tüm bu yaklaşımlara, ne yazık ki cevap olunamamıştır. Yerelerde kendi öz güçleri ve MYK'dan sorumlu arkadaşların inisiyatifinde yürütülmeye çalışılan faaliyetler, komitelerimizin performansları kadar olmuştur. Merkezi sevk ve idare mekanizması, siyasi-politik önderlik mercisi olmadığı için bunları MYK yapmak durumunda kalmıştır. Tüzüğümüzde de olan düzenek işletilmediğinden, kadın kitleleriyle bağımızda, örgütümüzün geniş kadın yığınlarına ulaşmasında, kavranması ve kavratılmasında, alt örgütlenmelerimizin organizeli bir şekilde yapılandırılmasında, bölge örgütlenmelerimizin yaratılmasında sorunlar yaşanmış, örgüt işletilemediğinden dolayı statükoyu korumak zorunda kalınmıştır. Oysa bizlerin merkezden yerele işletilmesi, örgütsel hiyerarşimizde olması gereken bir ülke komitesi ve bu komitenin görevleri vardır.

Merkezi Yönetim Kurulu'muza bağlı olarak çalışmalarını yürütmesi gereken Almanya Yeni Kadın Komitesi, kendisine bağlı komitelere merkezin aldığı kararları ve çalışma programını kavratmak, kararları hayata geçirmek için politikalar-taktikler üreten ülkenin sevk ve idare motoru durumunda olmalıdır. Kendisine bağlı kadın komiteleri ve bölge

komitelerinin sorunlarına eğilmek, merkezi ve bölgesel eğitimler yapmak, yaşadığımız ülkedeki kadın sorunlarına doğru bakış açıları sunmak ve özgül kampanyalar düzenlemek, merkezi yayın organımızı her düzeyde beslemek, bulunduğumuz ülkede kadına ilişkin özel bildiriler, özel eğitim dizinleri çıkarmak, yayınlamak, kendi özgülünde kadınların nasıl örgütleneceğine dair taktikler geliştirmek, merkezi ve yerelerde kadın örgütleriyle ilişkilerde bulunmak, ortak platformlarda yer almak, ortak paydalarda buluşan çalışmalar yürütmek gibi bir çok sorumluluğu olan merkezi yapı, aynı zaman da bölge ve yerel komitelerin işletilmesinin de motor gücüdür.

Almanya Ülke Kadın Komitesinin aldığı kararları, kendi bölgesindeki komitelere kavratacak, düzenli bölge toplantıları yapacak, bölgesel ve yerel eğitimleri sokak etkinlikleri, kampanyalar, kültür-sanat çalışma-buluşmalarını perspektif haline getirip, yerellerin gerçekleştirmesini sağlayacak, bölge düzeyinde örgütümüzü tanıtmak ve yeni üyeler kazandırmak, bölgeler arası iletişimi yerellerle merkez arasındaki diyalogu sağlayacak BÖLGE KOMİTELERİMİZ de olmadığından, komitelerimizde de sıkıntılar yaşanabilmiştir.

KOMİTELERİMİZE gelince:

Ülke ve bölge komitelerinin aldığı kararları bölgesinde başta komite olmak üzere kadın üyelerine kavratmak, hayata geçirmek; iç toplantısını düzenli yapmak ve üyeleriyle düzenli bir araya gelmek; merkezi yayın organımızı bölgesinde dağıtmak, haber, yazı, yorum gibi değişik materyallerle zenginleştirmek, sahiplenmek; bölgesinde Yeni Kadın aidatlarını düzenli toplamak; kadınlara ilişkin kültürel-sportif vb. çalışmalar yürütmek; Dernek Yönetim Kurulları ile iletişim halinde bulunmak, çalışmalar özgülünde fikir-alış verişini yapmak, çalışmalarımızı kendi özgünlüğümüzü-inisiatifimizi kırmamaları koşuluyla, sahiplenmeleri noktasında farkındalık yaratmak, alınan kararları onlara da iletmek, bilgilendirmek; yerel kadın örgütleriyle ilişkide olmak, platformlarda ortak hareket etmek; kendi iç ve dış eğitimlerini düzenli yapmak, tanıtarak, kavratarak, bilinç sıçraması yaratarak kadın üyeler kazanmak, bulunduğu alanda belediyelere başvurarak proje vermek, maddi olanak sağlamak, bürokratik kanalları kullanarak sorunlarımız noktasında dayatıcı olabilmek gibi noktalardan faydalanabilmek adına yasal statü elde etmek, tüzükler aracılığı ile dernekler masasına kaydımızı yaptırmak vb. gibi belli başlı faaliyetlerimizin en önemli ayaklarını oluşturan görevlerinden bazıları bunlar.

Acak bölge toplantılarımızda da gördüğümüz gibi örgütü işletebilmekten ziyade örgütlülüğün ne ve nasıl olması gerektiği noktasında komitelerimiz içinde olan arkadaşlarımızda dahi sıkıntılar yaşanmakta, içinde yer aldığı yapının hedef ve amaçlarının neler olduğunun bilinciyle hareket etmemek, dolayısıyla neden o örgütlenme yapısı içinde olduğunun da çok bilinci ve farkında olunmadığını da gözlemleyebildik. Belli çerçevelerde ve bilinen çalışmalar yürütülüyor olsa da, komitelerde yenilik, üretkenlik, klasik çalışma yöntemlerini güncelle buluşturarak zenginleştirme ve ileriye fırlatma diye bir açılım genelde yapılamamaktadır. Eğitim programları planlı, ihtiyaca ve genelin talepleri doğrultusunda yapılan eğitimler olmaktan ziyade, az bir 'çoğunluğun' kendilerine göre belirlediği konular ya da ihtiyaçlar üzerinden yürütülmeye çalışılıyor.

Kısacası örgütlülüğümüzün üstten aşağıya dizayn edilememiş olmasının yarattığı ve getirdiği bir çok örgütsel sorunumuzun da olduğu açıktır. Bunların bir şekilde bertaraf edilmesinin yolunu da açacak olan bu kurultayımız, Almanya örgütlülüğümüzün kadın kitle çalışmalarına derli-toplu, planlı, ast-üst ilişkilerini oturtabilmemize ve ileriye yönelik verimli çalışmalara yeniden başlayabilmemize vesile olacaktır. Faaliyetlerimizin istikrarlı ve kitlelere ulaştırıcı, kavratıcı ve hem bizi, hem çevremizdeki kadınları ilerletici seviyelere çekebilmesinin yine ve yeniden bir başlangıcı olacaktır. Dolayısıyla seçilecek yeni yönetime öneri ve tavsiyelerimiz, gözlem ve tecrübelerimizden çıkardığımız yapılması ve yönelim olarak belirlenmesi gerektiğini düşündüğümüz noktaları kısaca belirtmeye çalışacağız.

- = Özellikle genç kadın kesimini bir araya getirmek için, yerelerde özgün çalışmalar örgütlenmeli; bunların neler olabileceği noktasında hazırlıklar yapılmalı, somut ihtiyaç ve örgütlenme araçları belirlenerek netleştirilmelidir.
- = Politik hat örülmeli, hem içe ve hem dışa yönelik siyasi gelişime ve politik önderliğe önem verilmeli, ihtiyaç duyulan öncelikli gündemler üzerinden adım atılmalıdır.
- = Politika yapma, sorunlara cevap olma hedefimiz olmalı; yerlerdeki politik gelişmeleri değerlendirirken, araç, biçim ve yöntemlerini tartışarak ortaya çıkartmalı, deneyimlerden, pratik ve örgütsel tecrübelerin ışığından yol almalıdır.
- = Genç kadınlara, mülteci yurtlarındaki çocuk ve kadınlara yönelik örgütlenme alanları örmeli, taciz-tecavüzün sıkça yaşandığı mülteci kadınlara yönelik pilot bölgelerde çalışmalar örgütlenmelidir.
- = Kadın evleriyle ilişkilenebilir, neler yapılabileceği noktasında kafa yorulmalıdır.
- = Taciz-tecavüz, şiddetin farklı şekillerine karşı çalışmalarda duyarlılığı-farkındalığı geliştirmeli, karşı duruşu içe ve dışa yönelik örgütlenmelidir.
- = Ajitasyon/Propaganda çalışma grupları oluşturmalıdır;
- = Kadına şiddete karşı, kadının öz savunmasının geliştirilmesine yönelik araç ve yöntemleri tartışmalı, örgütlenmesine önem vermelidir.
- = Kültür-sanat-edebiyat çalışmalarını teşvik ve organize etmeli, kadınların yeteneklerinin ortaya çıkarılmasına özel önem verilmelidir.
- = Kadından kadına akarak, kadınlara yönelik esnek açık kapı günleri düzenlemeli, konferanslar, seminerler, paneller, toplantılar dizini yapmalıdır.
- = Eğitimin üstten aşağıya ve örgütün kolektivitesi ile birlikte merkezi olarak da ele almalı, değişik konu başlıkları altında hazırlanacak eğitim dizileri içe ve dışa yönelik şekilde, kadınların siyasi donanımına ağırlık verilecek şekilde yapılmalıdır.

Bu başlıklara, yerellerimizin somut durumuna göre, daha farklı politik çalışmalar eklenebilir. Fakat bir şeyin altını tekrar çizmek gerekiyor ki o da; İnatçı olmamız, kendi sorunlarımıza ve örgütümüze, kendi sesimize, yüreğimize, kadın bilincimize sahip çıkmalıyız. Hepimiz güç ve omuz verir, sesimizi sesimize, gücümüzü gücümüze eklersek, sahiplenme, dayanışma ve bu sistemin tüm çirkefliklerine rağmen ortak duruşu yaratırsak, üstesinden gelemeyecek hiç bir sorun, aşamayacağımız hiç bir engel olmayacaktır. Yeter ki engelleri fethetme ruhuna sahip olalım! Yeter ki YENİ KADIN örgütümüzü sahiplenelim!

Unutmayalım...BİZ KADINIZ...GÜÇLÜYÜZ...HAKLIYIZ....VE KAZANACAĞIZ...!

Yeni Kadın
Almanya Kurultay Örgütlenme Komitesi
Şubat 2016